

Jubileusz 50-lecia utworzenia Wydziału Elektrotechniki i Informatyki

HISTORIA

Początki szkolnictwa wyższego w Rzeszowie to rok 1951. Utworzono wówczas w Politechnice Krakowskiej na Wydziale Mechanicznym Wieczorowe Studium Zawodowe Terenowe z siedzibą w Rzeszowie. Początkowo prowadzono wyłącznie kierunek *mechanika*, zajęcia odbywały się systemem wieczorowym i skierowane były do osób pracujących, głównie w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego PZL w Rzeszowie. Dało to początki utworzenia w 1963 roku Wyższej Szkoły Inżynierskiej (WSI) a w niej Wydziału Mechanicznego i Wydziału Ogólnotechnicznego. Nowa, pierwsza uczelnia techniczna rozpoczęła swoje funkcjonowanie w dawnym Domu Młodego Robotnika przy ul. Marii Curie-Skłodowskiej (patrz rys.1) z dwoma wydziałami: mechanicznym i ogólnotechnicznym oraz dwoma kierunkami *mechaniką* i *elektrotechniką*.

Rys. 1. Dom Młodego Robotnika WSK w Rzeszowie przy
ul. M. Słodowskiej-Curie

Kierunek *elektrotechnika* na Wydziale Ogólnotechnicznym był faktycznie początkiem utworzenia Wydziału Elektrycznego. Program kształcenia studentów kierunku *elektrotechnika* obejmował wiele przedmiotów związanych z profilem mechanicznym. Były to m.in. *geometria wykreślna, mechanika techniczna, wytrzymałość materiałów, technologia metali* itp. Nauczanie na Wydziale Ogólnotechnicznym trwało 4 semestry. Po tym okresie studenci kierunku *elektrotechnika* kontynuowali kształcenie już na swoim Wydziale Elektrycznym do końca czteroletnich studiów inżynierskich. Wydział Elektryczny został powołany w roku 1965. Jego głównym organizatorem i pierwszym dziekanem był dr inż. Jerzy Sozański.

Pierwszy lub drugi semestr studiów na Wydziale Ogólnotechnicznym obejmował praktykę przemysłową, realizowaną na ogół w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego PZL w Rzeszowie. Oprócz praktyki w takim semestrze studenci mieli również zajęcia dydaktyczne na uczelni z kilku przedmiotów, m.in. *matematyki, fizyki, ekonomii*. Studia stacjonarne (dzienne) – na Wydziałach Ogólnotechnicznym i Elektrycznym - trwały w sumie 4 lata i obejmowały łącznie ok. 4600 godzin zajęć zorganizowanych, realizowanych od poniedziałku do soboty włącznie. Ponadto semestr zimowy rozpoczynał się już 1 września, a każdy z ośmiu semestrów trwał 16 tygodni. Jednym z elementów 8. semestru studiów była miesięczna praktyka dyplomowa. Funkcjonowały dwie formy zajęć. Pierwsza to zajęcia audytoryjne w grupach 25..30 osobowych, zastępujące wykłady i ćwiczenia oraz druga forma to zajęcia laboratoryjne lub projektowe w grupach o połowę mniejszych. Obrona pracy inżynierskiej odbywała się w czerwcu i była złożona z dwóch części obejmujących egzamin dyplomowy i właściwą obronę poprzedzoną referatem na temat zrealizowanych badań (zadań inżynierskich). Przerwy wakacyjne podczas studiów były wypełnione jedną miesięczną praktyką i dwoma miesięcznymi poligonami wojskowymi. W związku z tym studenci WSI w tym okresie mieli na każdych wakacjach wyłącznie jeden miesiąc przerwy na wypoczynek. Kadre nauczającą tworzył początkowo kilkusobowy zespół elektrotechniki, w ramach Wydziału Ogólnotechnicznego. Wtedy zespół ten liczył zaledwie 3 nauczycieli (dr Sozański, mgr Dyszyński, mgr Skarbowski). W 1966 roku zatrudniono pierwszego nauczyciela akademickiego ze stopniem naukowym doktora habilitowanego (prof. Zygmunt Bajorek). W tym samym roku Docent Zygmunt Bajorek został nowym dziekanem Wydziału.

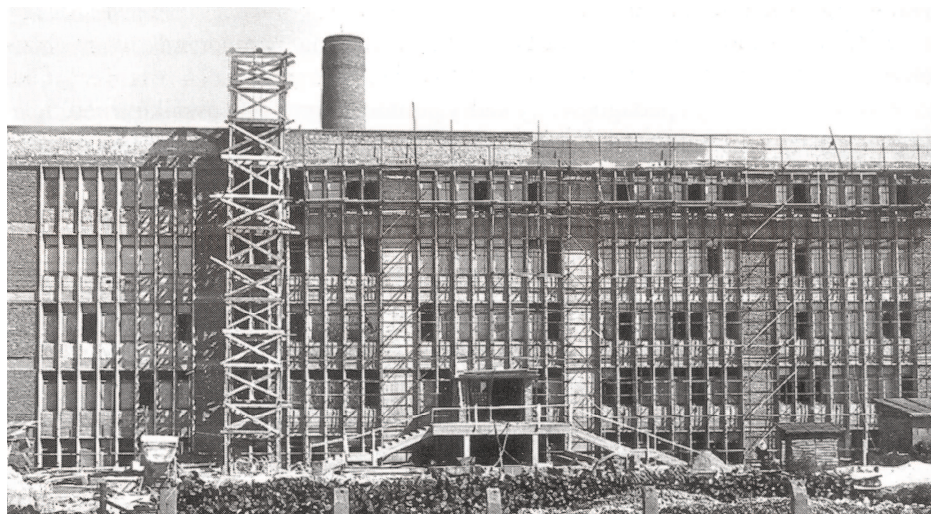
W opisanym wyżej okresie, większość kadry nauczającej Wydziału pochodziła głównie z Akademii Górniczo-Hutniczej i przemysłu. Specjaliści z przemysłu posiadali wieloletni staż i odpowiednią praktykę zawodową.

Od 1966 roku na kierunku *elektrotechnika* uruchomiono studia niestacjonarne (zaoczne). Pierwsze dyplomy absolwenci studiów zaocznych otrzymali w 1970 roku.

Od 1968 roku studenci studiów dziennych przyjmowani byli już bezpośrednio na Wydział Elektryczny. Semestralną praktykę zastąpiono zajęciami warsztatowymi. W marcu 1968 roku w kraju doszło do protestów studenckich wyrażających niezadowolenie z ograniczenia swobód obywatelskich. Bezpośrednim impulsem do tych protestów było zamknięcie spektaklu „Dziady” Adama Mickiewicza w Teatrze Narodowym w Warszawie. Wydarzenia, zwane powszechnie „wydarzeniami marcowymi”, miały istotny wpływ na funkcjonowanie szkolnictwa wyższego. Wielu nauczycieli akademickich i studentów usunięto z polskich uczelni. Do procesu kształcenia wszystkich studentów wprowadzono wakacyjne, miesięczne praktyki robotnicze. Nauczyciele akademicy ze stopniem naukowym doktora mogli zabiegać o tytuł (stanowisko) docenta, który dawał im samodzielność, w tym możliwość promotorstwa w przewodach doktorskich. Docenturę zatwierdzała wówczas Centralna Komisja ds. Tytułów i Stopni Naukowych. Wnioski o uzyskanie statusu docenta opiniowali nie tylko recenzenci naukowci ale również agendy Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (PZPR).

W 1972 roku zlikwidowano Zrzeszenie Studentów Polskich (związek zawodowy studentów), jedyną organizację posiadającą chociaż niewielką niezależność od władz. ZSP zastąpiono Socjalistycznym Związkiem Studentów Polskich (SZSP); organizacją polityczną całkowicie zależną od rządzącej PZPR.

W latach sześćdziesiątych, po utworzeniu w Rzeszowie samodzielnej technicznej uczelni akademickiej przystąpiono do budowy nowych obiektów. W pierwszej kolejności dla kształcenia coraz liczniejszych grup mechaników. Do tego celu przede wszystkim miał służyć (patrz poniżej) budynek C.

Rys. 2. Budowa gmachu Wydziału Mechanicznego WSI (rok 1962)

Rys. 3. Rozpoczęcie budowy obiektu Wydziału Elektrycznego w 1964 roku (budynek B)

W latach sześćdziesiątych odnotować należy znaczną dynamikę zmian lokalizacji jednostek organizacyjnych Uczelni i Wydziału.

Budynek C dla Wydziału Mechanicznego oddano do użytku w 1964 roku, następnie zachodnią część budynku A w 1965 roku. W 1967 roku ukończono budowę budynku B, a w 1969 roku łącznik B-C dla Wydziału Elektrycznego i wschodnią część budynku A. Budynek przy ul. Marii Skłodowskiej-Curii (obecnie budynek D), w którym Wieczorowa Szkoła Inżynierska prowadziła zajęcia, przekazano dla potrzeb studium wojskowego.

Pomimo oddania do użytku kilku obiektów na potrzeby kształcenia, okres końca lat sześćdziesiątych i początek lat siedemdziesiątych był dla Uczelni i Wydziału okresem bardzo trudnym pod względem lokalowym, bowiem w 1966 roku utworzono Wydział Inżynierii Komunalnej (dzisiaj Wydział Budownictwa, Inżynierii Środowiska i Architektury) a rok później (w 1967) Wydział Technologii Chemicznej (dzisiaj Wydział Chemiczny). Trudno sobie dzisiaj wyobrazić, ale pierwsze laboratoria Wydziału Chemicznego zorganizowano na niskim parterze budynku A, a tuż obok w salach A1 i A2 mieściła się Biblioteka Główna.

Z początkiem lat siedemdziesiątych kształcenie na Wydziale było modyfikowane. W 1973 roku wprowadzono jednolite stacjonarne (dzienne) dziewięciosemestralne studia magisterskie. Zajęcia rozpoczynały się 1 października i każdy semestr liczył 15 tygodni. Od tego czasu podstawowymi formami zajęć były klasyczne wykłady, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne i projektowe w małych grupach. Po wprowadzeniu jednolitych studiów magisterskich, na pierwszym roku studiów w dalszym ciągu obowiązywały zajęcia warsztatowe z zakresu mechaniki i elektrotechniki. Stworzono też studentom formalnie możliwość specjalizacji. Na kierunku *elektrotechnika* były to *przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej, budowa maszyn i urządzeń elektrycznych* oraz *automatyka i metrologia*. Na uczelni Wydziały przekształcono w instytuty. Wyjątkiem był Wydział Mechaniczny, który pozostał Wydziałem z dwoma instytutami. W miejsce Wydziału Elektrycznego funkcjonował jeden Instytut Elektrotechniki posiadający strukturę zakładową (*Zakład Elektroniki i Automatyki, Zakład Elektrotechniki, Zakład Maszyn Elektrycznych, Zakład Miernictwa Elektrycznego, Zakład Urządzeń Elektrycznych*). Instytut Elektrotechniki miał uprawnienia wydziału. Kształcenie prowadził na poziomie magisterskim (studia dzienne) i poziomie inżynierskim (studia zaoczne i wieczorowe).

W 1974 roku Wyższa Szkoła Inżynierska została przekształcona w Politechnikę Rzeszowską im. Ignacego Łukasiewicza. W latach siedemdziesiątych pierwsi nauczyciele akademicy zatrudnieni na Wydziale uzyskali stopień naukowy doktora nauk technicznych. Pod koniec tego okresu doktorami nauk zostali także pierwsi absolwenci wydziału.

W latach siedemdziesiątych znacząco powiększyła się baza lokalowa Uczelni i Wydziału. Oddano do użytku kolejno budynki E (dla Instytutu Lotnictwa), F (m.in. dla biblioteki i wydawnictw), H (dla Wydziału Chemicznego), K (dla Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska) a następnie budynek L dla Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa. Dzięki temu zyskał lokalowo też Wydział Elektryczny. Na 3 piętro budynku A przeniesiono Zakład Elektroniki i Automatyki, na 3 piętro budynku B - Zakład Miernictwa Elektrycznego, na 2 piętro budynku B – Zakład Elektrotechniki, na wysoki i niski parter budynku B – Zakład Maszyn Elektrycznych, na 1 pierwszym piętrze budynku B pozostał dziekanat Wydziału, a w łączniku B-C i na niskim parterze zachodniej części budynku A - Zakład Urządzeń Elektrycznych.

Przełom lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych to okres wielu spodziewanych i niespodziewanych zawirowań. Powstanie NSZZ „Solidarność”, zapoczątkowało wiele demokratycznych działań w kraju w tym też w szkolnictwie wyższym. Uczelnie otrzymały uprawnienia do demokratycznego wyboru rektora a wydziały – wyboru dziekana. Po raz pierwszy w historii Wydziału Elektrycznego w sali wykładowej B2 (dzisiaj B107) goszczono osobę duchowną; ks. Ireneusza Folcika. W nieco późniejszym okresie kontakty z

przedstawicielami kościoła stały się czymś normalnym. Można tu przytoczyć kolejny przypadek, gdy strajkujących studentów w 1981 roku odwiedził ks. Abp Ignacy Tokarczuk (ordynariusz przemyski) w towarzystwie ks. Kazimierz Ryczana – pierwszego duszpasterza akademickiego w Rzeszowie, a późniejszego biskupa kieleckiego.

Na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych wydłużono czas trwania jednolitych studiów magisterskich do 10 semestrów. Poza tym wydziały, w ograniczonym zakresie, mogły budować plany studiów wg własnych możliwości i koncepcji. W roku 1980 wprowadzono pięciodniowy tydzień nauki. Na Wydziale opracowano nowe plany i programy studiów dla jednego kierunku *elektrotechnika*. Niewystarczająca pod względem stopni i tytułów naukowych kadra nie pozwalała wówczas na otwarcie nowych kierunków. W 1981 roku Instytut Elektrotechniki przekształcono w Wydział Elektryczny z Instytutem Elektrotechniki, obejmującym *elektrotechnikę teoretyczną, urządzenia, maszyny elektryczne i elektrodynamikę* oraz Instytutem Automatyki i Metrologii obejmującym swoim działaniem: *elektronikę, automatykę* a także *metrologię elektryczną i elektroniczną*.

W 1981 roku z Zakładu Elektroniki i Automatyki wydzielono 3 samodzielne jednostki: Zakład Układów Elektronicznych, Zakład Automatyki i Zakład Podstaw Elektroniki. Pozwalały na to ówczesne przepisy i liczba samodzielnych pracowników nauki (doktorów habilitowanych).

W 1982 roku utworzono na uczelni Ośrodek Elektronicznej Techniki Obliczeniowej, a opiekę nad nim powierzono Zakładowi Automatyki na Wydziale Elektrycznym. Ośrodek był początkiem rozwoju informatyki.

W latach osiemdziesiątych ubiegłego stulecia Wydział nie prowadził naboru na studia niestacjonarne. Nabór wznowiono w 1989 roku w systemie zaocznym.

Przez dwie dekady, w latach 1970-1990, praktycznie nie zmieniała się liczba rekrutowanych studentów. Na I rok studiów dziennych (stacjonarnych) przyjmowano w granicach 80 do 100 studentów.

Początek lat osiemdziesiątych to kolejne zawirowania w kraju. Po ogłoszeniu stanu wojennego (13 grudnia 1981), już na początku roku 1982 odwołano demokratycznie wybranego rektora, a następnie nowy mianowany rektor odwołał demokratycznie wybranego dziekana Wydziału. Rozpoczął się nowy-stary okres w dziejach PRL.

Okres lat osiemdziesiątych był też okresem totalnego kryzysu ekonomicznego Państwa Polskiego. Wiele podstawowych artykułów było sprzedawanych w systemie kartkowym. Kryzys znacząco ograniczył rozwój szkolnictwa wyższego a system kartkowy powodował bardzo duże utrudnienia w życiu prywatnym. Na Wydziale mimo wszystko wystąpił przyrost kadr ze stopniem naukowym doktora habilitowanego. W tym okresie przyjęto 1 doktora habilitowanego z zewnątrz a kilku etatowych nauczycieli Wydziału pod koniec

dekady uzyskało stopień doktora habilitowanego otrzymując stanowisko docenta.

W 1989 roku rozpoczęła się transformacja ustrojowa w Polsce. Przemiany demokratyczne zapoczątkowane wyborami 4 czerwca 1989 roku prowadziły do istotnych zmian w funkcjonowaniu szkolnictwa wyższego. Uczelnie uzyskały autonomię, polegającą m.in. na: demokratycznym wyborze władz akademickich na szczeblu uczelni i wydziałów, określania własnych planów i programów kształcenia studentów, tworzenia własnych planów badań naukowych. W Politechnice Rzeszowskiej zrezygnowano z instytutów i ze struktury trójstopniowej. Po tej zmianie Wydział Elektryczny składał się z 8 zakładów. Utworzono wówczas Zakład Elektrodynamiki. Przepisy pozwalały w tym czasie, aby funkcję kierownika (p.o.) mogli pełnić także doktorzy, bez habilitacji.

W 1990 roku zmieniono prawo o szkolnictwie wyższym. Prawo to pozwalało na zatrudnienie doktorów habilitowanych na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Ówczesny Rektor zawniósł, a Senat podjął uchwałę o nominacji wszystkich doktorów habilitowanych na stanowisko profesora nadzwyczajnego. Wcześniej uprawnienia do awansowania doktorów habilitowanych na stanowisko profesora nadzwyczajnego miało wyłącznie Ministerstwo.

Nominacje profesorskie w Politechnice Rzeszowskiej

Miło nam poinformować Czytelników „WS”, że zgodnie z zasadami zawartymi w nowej ustawie o szkolnictwie wyższym, rektor Politechniki Rzeszowskiej **prof. dr hab. inż. Stanisław Kuś** wręczył wczoraj nominacje na stanowiska profesora nadzwyczajnego 22 nauczycielom akademickim, którzy legitymowali się stopniami naukowymi doktora habilitowanego. Akty nominacyjne otrzymali (podajemy w kolejności alfabetycznej):

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA: Jan Chałupski, Bogusław Januszewski, Roman Kadaj, Wacław Przybyło, Andrzej Zieliński.

WYDZIAŁ BUDOWY MASZYN I LOTNICTWA: Bogumił Bie-niasz, Teresa Gibczyńska, Jerzy Łunarski, Tadeusz Pomianek, Janusz Rybak, Jan Sieniawski.

WYDZIAŁ CHEMICZNY: Bolesław Fleszar, Henryk Galina, Stanisław Kopacz, Mieczysław Kucharski, Maria Świeboda.

WYDZIAŁ ELEKTRYCZNY: Stanisław Apanasewicz, Jerzy Ba-jorek, Andrzej Kusy, Leszek Trybus.

KATEDRA MATEMATYKI: Józef Banaś, Maria Kwaśnik.
Nasze serdeczne gratulacje! (j.w.)

„Gazeta Południowa”, nr 23 z dnia 17-18 października 1990 roku

Duży przyrost doktorów habilitowanych na Wydziale odnotowano w latach 1991-96; osiem osób uzyskało ten stopień, a później sukcesywnie wszyscy otrzymali stanowiska profesorów nadzwyczajnych Politechniki Rzeszowskiej. Niemal równocześnie w tym okresie do pracy na Wydziale zatrudniono 3 profesorów z Politechniki Świętokrzyskiej, 2 z Politechniki Lwowskiej i 2 z Politechniki Kijowskiej. W 1993 roku Wydział złożył wniosek o zgodę na prowadzenie kierunku studiów *elektronika*. Niestety wniosek ten nie uzyskał akceptacji ministerstwa. Z początkiem dekady lat dziewięćdziesiątych nastąpiło znaczące zwiększenie liczby rekrutowanych studentów. W 1991 roku Wydział przyjął na studia dzienne, jednego wówczas kierunku *elektrotechnika*, ok. 360 a rok później – ok. 540 studentów i podobnie w latach następnych. Dla przyjętych studentów Wydział na kierunku *elektrotechnika* oferował 4 specjalności: *przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej, automatyka i informatyka, aparatura elektroniczna oraz metrologia i systemy pomiarowe*. Powyższe specjalności dały swój początek późniejszym kierunkom studiów. Trend tak licznego naboru studentów na Wydziale, a także na Uczelni i w całym kraju, utrzymuje się do dzisiaj.

W 1991 roku ze struktury Zakładu Podstaw Elektroniki wydzielono Zakład Systemów Cyfrowych złożony z kilku osób, a Zakład Automatyki przekształcono w Zakład Automatyki i Informatyki. Podkreślono w ten sposób wyraźny rozwój Wydziału w kierunku dyscypliny *informatyka*. W 1995 roku Wydział złożył wniosek o utworzenie kierunku *informatyka*. Wniosek uzyskał akceptację ministerstwa i od 1996 roku rozpoczęto nabór i kształcenie studentów na tym kierunku na poziomie inżynierskim a od 1997 roku – na poziomie magisterskim. W ramach kierunku *informatyka* Wydział oferował dwie specjalności: *systemy i sieci komputerowe* oraz *systemy informatyczne*.

Na studiach zaocznych (niestacjonarnych) Wydziału oferowano podobny układ specjalności jak na studiach dziennych (stacjonarnych).

W 1999 roku Wydział otrzymał uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora w dyscyplinie *elektrotechnika*, a w – 2000 zmienił nazwę na Wydział Elektrotechniki i Informatyki. Przy okazji zmiany nazwy Wydziału, zmieniono też nazwy niektórych jego jednostek organizacyjnych: Zakład Elektrotechniki Teoretycznej przemieniono na Zakład Podstaw Elektrotechniki i Informatyki, Zakład Układów Elektronicznych - na Zakład Systemów Elektronicznych i Telekomunikacyjnych, Zakład Systemów Cyfrowych - na Zakład Systemów Rozproszonych.

Rozwój jednostek organizacyjnych spowodował bardzo duże zapotrzebowanie na pomieszczenia pracownicze, laboratoryjne i sale dydaktyczne a także pomieszczenia rozrastającej się administracji. W kompleksie przy Al. Powstańców Warszawy wybudowano budynek S a następnie rozbudowano w tym samym kompleksie budynek P. Większość zajęć teoretycznych (wykłady, ćwiczenia) pracownicy Wydziału prowadzili

właśnie w tych budynkach. W tym też okresie przeznaczono salę wykładową B2, po remoncie, na salę Rady Wydziału (obecnie sala B107). W posiedzeniach Rady, w połowie lat dziewięćdziesiątych uczestniczyło 18 profesorów i doktorów habilitowanych, a w sumie skład Rady liczył wtedy 35 osób.

Kolejnym „przyrostem” powierzchni dla Wydziału była sala wykładowa E1, powstała po stolarni w budynku E. Sala ta służyła Wydziałowi także do prowadzenia publicznych obron prac doktorskich od 2000 roku.

W 2005 roku Wydział uzyskał uprawnienia do prowadzenia studiów I stopnia (inżynierskich) na kierunku *elektronika i telekomunikacja*. Dwa lata później uprawnienia do prowadzenia studiów II stopnia (magisterskich) na tym kierunku. Wydział prowadził też nabór studentów na ten nowy kierunek na studia niestacjonarne. Oferta kształcenia na Wydziale wzbogaciła się o kolejne specjalności: *urządzenia elektroniczne, telekomunikacja oraz elektroniczne systemy pomiarowe i diagnostyczne*.

Pierwsza dekada nowego XXI wieku przyniosła przyrost kadr wysokokwalifikowanych, zwłaszcza w grupie doktorów nauk technicznych i profesorów z tytułem naukowym. Wydział posiadał też znaczącą bazę naukową i aparaturową. Dzięki temu oraz staraniom Wydziału na początku roku 2010 - zatem na jubileusz 45-lecia działalności – Centralna Komisja ds. tytułów i stopni naukowych przyznała Wydziałowi **uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie *elektrotechnika***. Dotychczas Rada Wydziału Elektrotechniki i Informatyki przeprowadziła sześć przewodów nadania stopnia dr hab. i jedno postępowanie w zakresie nadania tytułu naukowego profesora.

Rok 2010 był też rokiem zmiany logo wydziału. Decyzją Senatu wprowadzono nowy system identyfikacji wizualnej Politechniki Rzeszowskiej, zmieniający m.in. loga wszystkich wydziałów. Poniżej stare i nowe logo.

Rys. 4. Poprzednie (po lewej) i aktualne (po prawej) logo Wydziału

Bardzo istotnym momentem dla Wydziału było uzyskanie w 2012 roku uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinie *informatyka*. Było to możliwe dzięki istotnemu wzmocnieniu kadrowemu o osoby z tytułem naukowym i stopniem naukowym doktora habilitowanego.

W 2014 roku siedmiu adiunktów zatrudnionych na Wydziale uzyskało stopień naukowy doktora habilitowanego. Czterem z nich stopień ten nadała Rada Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej. Miało to bardzo duże znaczenie, bowiem jesienią 2014 roku aż pięć osób zakończyło pracę w Uczelni przechodząc na emeryturę.

Utrzymując stan zatrudnienia powyżej 24 osób, z tytułem i stopniem naukowym doktora habilitowanego, Wydział otrzymał uprawnienia do prowadzenia studiów II stopnia na kierunku *energetyka*.

W wieloletniej działalności Wydziału wielu jego pracowników pełniło funkcje prorektorów Uczelni. Szczegółowe dane zamieszczono w tabeli 1 poniżej.

Tabela 1. Pracownicy Wydziału, którzy pełnili bądź pełnią funkcje prorektorów Uczelni

Osoba	Funkcja	Kadencja
Prof. dr inż. Jan Woźniacki	Prorektor ds. nauczania	1966-1972
Prof. dr hab. inż. Zygmunt Bajorek	Prorektor ds. dydaktyki i wychowania	1972-1975
Prof. dr hab. inż. Leszek Trybus	Prorektor ds. nauki	1981-1982
Doc. dr hab. inż. Benedykt Rząsa	Prorektor ds. nauczania	1982-1985
Prof. dr hab. inż. Andrzej Kusy	Prorektor ds. współpracy z zagranicą	1990-1993
Dr hab. inż. Marian Wysocki, prof. PRz.	Prorektor ds. nauczania	1993-1996
Dr hab. inż. Jerzy Bajorek, prof. PRz.	Prorektor ds. nauki	1996-1999
Dr hab. inż. Jerzy Potencki, prof. PRz.	Prorektor ds. nauczania	1999-2002 2002-2005
Prof. dr hab. inż. Jacek Kluska	Prorektor ds. nauki	2005-2008, 2008-2012
Prof. dr hab. inż. Kazimierz Buczek	Prorektor ds. rozwoju	2012-nadal

W 50-cio letniej historii Wydziałem kierowało 18 zespołów dziekańskich (dziekani i prodziekani). Szczegółowe dane zamieszczono w tabeli 2.

Tabela 2. Dziekani i prodziekani Wydziału w latach 1965-2015

Lata	Dziekan	Prodziekani
1965/1966- -1966/1967	dr inż. Jerzy Sozański	
1967/1968- -1970/1971	doc. dr hab. inż. Zygmunt Bajorek	doc. dr inż. Irena Kuzora

1971/1972	doc. dr inż. Irena Kuzora	dr Adam Drzymała mgr inż. Bohdan Zaborowski
1972/1973	prof. dr inż. Jan Woźniacki	dr inż. Włodzimierz Kalita mgr inż. Bohdan Zaborowski
1973/1974- -1977/1978	doc. dr inż. Jerzy Lewicki	dr inż. Marian Kieras doc. dr inż. Romuald Borek
1978/1979- -1980/1981	doc. dr inż. Jerzy Lewicki	dr inż. Marian Kieras dr inż. Ryszard Rut
1981/1982	doc. dr inż. Jerzy Lewicki	dr inż. Marian Kieras
1982/1983- -1983/1984	prof. dr hab. inż. Zygmunt Bajorek	dr inż. Marian Kieras
1984/1985- -1986/1987	doc. dr inż. Jerzy Lewicki	doc. dr hab. inż. Andrzej Kusy
1987/1988- -1989/1990	doc. dr inż. Jerzy Lewicki	doc. dr hab. Stanisław Apanasewicz
1990/1991- -1992/1993	dr hab. inż. Jerzy Bajorek, prof. PRz	dr hab. inż. Franciszek Grabowski, prof. PRz dr inż. Kazimierz Buczek
1993/1994- -1995/1996	dr hab. inż. Jerzy Bajorek, prof. PRz	dr hab. inż. Adam Kowalczyk, prof. PRz dr hab. inż. Kazimierz Buczek dr inż. Jan Rodziński
1996/1997- -1998/1999	dr hab. inż. Kazimierz Buczek, prof. PRz	dr hab. inż. Jacek Kluska, prof. PRz dr inż. Bronisław Mrugała dr inż. Jan Rodziński
1999/2000- -2001/2002	dr hab. inż. Kazimierz Buczek, prof. PRz	dr hab. inż. Jacek Kluska, prof. PRz dr inż. Bronisław Mrugała dr inż. Stanisław Wyderka
2002/2003- -2004/2005	dr hab. inż. Jerzy Bajorek, prof. PRz	dr hab. inż. Andrzej Kolek, prof. PRz dr inż. Jadwiga Płoszyńska dr inż. Stanisław Wyderka
2005/2006- 2007/2008	dr hab. inż. Kazimierz Buczek, prof. PRz	dr hab. inż. Andrzej Kolek, prof. PRz dr inż. Jadwiga Płoszyńska dr inż. Jan Rodziński
2008/2009- -2011/2012	prof. dr hab. inż. Kazimierz Buczek	dr inż. Grzegorz Masłowski dr inż. Jan Rodziński dr inż. Jakub Wojturski
2012/2013- nadal	dr hab. inż. Grzegorz Masłowski, prof. PRz	dr inż. Witold Posiewała dr inż. Dominik Strzałka dr inż. Roman Zajdel

W okresie pięćdziesięcioletniej historii Wydziału, funkcję kierowników dziekanatu a obecnie Kierownika Administracyjnego Wydziału pełniło 5 osób: Teresa Żądło, Waleria Mazurek, Elżbieta Nocko, mgr inż. Maria Popek, mgr inż. Renata Fularska.

W tabeli 3 przedstawiono najważniejsze daty w historii Wydziału (Kalendarium)

KALENDARIUM

Tabela 3. Ważniejsze daty w historii Wydziału Elektrotechniki i Informatyki

Rok	Wydarzenie
1963	Rozpoczęcie studiów przez pierwszych studentów, najpierw na Wydziale Ogólnotechnicznym (4 semestry), później na Wydziale Elektrycznym Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie
1965	Utworzenie Wydziału Elektrycznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie
1970	Utworzenie struktury zakładowej Wydziału
1973	Rozpoczęcie studiów magisterskich
1974	Utworzenie Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza w miejsce Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie
1978	Wypromowanie pierwszych absolwentów z tytułem zawodowym magistra inżyniera
1981	Powrót do struktury wydziałowej w Politechnice Rzeszowskiej. Pierwsze demokratyczne wybory władz akademickich w Politechnice Rzeszowskiej, w tym demokratyczne wybory Rady Wydziału Elektrycznego, Dziekana i Prodziekanów
1989	Wznowienie kształcenia na studiach zaocznych
1990	Uzyskanie uprawnień do samodzielnego kształtowania planów i programów studiów na kierunku <i>elektrotechnika</i> oraz do powołania nowych specjalności kształcenia
1992	Nawiązanie współpracy międzynarodowej w zakresie kształcenia studentów – pierwsza wymiana studentów z uczelniami zagranicznymi
1996	Uzyskanie prawa do prowadzenia studiów inżynierskich na kierunku <i>informatyka</i>
1997	Uzyskanie prawa do prowadzenia studiów magisterskich na kierunku <i>informatyka</i>
1999	Uzyskanie prawa nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie <i>elektrotechnika</i>
2000	Zmiana nazwy Wydziału Elektrycznego na Wydział Elektrotechniki i Informatyki
2002	Organizacja XII Ogólnopolskiego Zjazdu Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki i Informatyki
2002	Pierwsza publiczna obrona rozprawy doktorskiej w dyscyplinie <i>elektrotechnika</i>

c.d. tabeli 3

Rok	Wydarzenie
2004	Pozytywna ocena Państwowej Komisji Akredytacyjnej dla kierunku <i>informatyka</i>
2005	Uzyskanie uprawnień do prowadzenia studiów zawodowych na kierunku <i>elektronika i telekomunikacja</i>
2006	Pozytywna ocena Państwowej Komisji Akredytacyjnej dla kierunku <i>elektrotechnika</i>
2007	Uzyskanie uprawnień do prowadzenia studiów magisterskich na kierunku <i>elektronika i telekomunikacja</i>
2009	Utworzenie kierunków kształcenia <i>automatyka i robotyka</i> oraz <i>energetyka</i> na poziomie I stopnia (inżynierskim)
2010	Uzyskanie uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie <i>elektrotechnika</i>
2010	Pozytywna ocena Państwowej Komisji Akredytacyjnej dla kierunku <i>informatyka</i>
2010	Pozytywna ocena Państwowej Komisji Akredytacyjnej dla kierunku <i>elektronika i telekomunikacja</i>
2011	Pierwsze kolokwium habilitacyjne w dyscyplinie <i>elektrotechnika</i>
2012	Uzyskanie prawa nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie <i>informatyka</i>
2013	Pozytywna ocena parametryczna Wydziału przez Państwową Komisję Akredytacyjną
2014	Uzyskanie uprawnień do prowadzenia studiów II stopnia (magisterskich) na kierunku <i>energetyka</i>
2015	Pierwsza publiczna obrona rozprawy doktorskiej w dyscyplinie <i>informatyka</i>

DZIEŃ DZISIEJSZY

Od 2015 roku studenci Wydziału na 5 kierunkach mają do wyboru w sumie 13 specjalności.

Tabela 4. Kierunki i specjalności kształcenia na Wydziale

Kierunki	Specjalności
elektrotechnika	<ul style="list-style-type: none"> • przetwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej • napędy elektryczne w energetyce motoryzacji i lotnictwie
informatyka	<ul style="list-style-type: none"> • inżynieria systemów informatycznych • systemy i sieci komputerowe • informatyka w przedsiębiorstwie • systemy informatyki przemysłowej
elektronika i telekomunikacja	<ul style="list-style-type: none"> • telekomunikacja • elektroniczne systemy pomiarowe i diagnostyczne • urządzenia elektroniczne
automatyka i robotyka	<ul style="list-style-type: none"> • komputerowe systemy sterowania
energetyka	<ul style="list-style-type: none"> • technologie energetyczne • zarządzanie w energetyce • odnawialne źródła energii

Od utworzenia w 1965 roku do 10 lutego 2015 r. Wydział wypromował **10 768** absolwentów.

Uzyskanie przez Wydział uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego jest równoznaczne z możliwością prowadzenia studiów III stopnia, doktoranckich. Wydział prowadzi **studia doktoranckie w dwóch dyscyplinach *elektrotechnice*** (od 2011) oraz ***informatyce*** (od 2013)

Wydział prowadzi również studia podyplomowe. Końcem dekady lat dziewięćdziesiątych zaproponowano kilka specjalności na studiach podyplomowych. Dla kierunku *informatyka*: *bezpieczeństwo systemów informatycznych*, *informatyka w przedsiębiorstwie*, *technologie internetowe* oraz dla kierunku *elektrotechnika*: *urządzenia energoelektroniczne do poprawy jakości energii elektrycznej w energetyce tradycyjnej i odnawialnej*. Obecnie największym zainteresowaniem cieszą się studia z zakresu *technologii internetowych*.

Studenci Wydziału rozwijają swoje zainteresowania w kołach naukowych. Przy Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej działa 13 kół naukowych: Koło Naukowe Elektroenergetyków, Koło Naukowe Informatyków – “Kod”, Koło Naukowe Systemów Złożonych, Koło Naukowe Pomiarowców „6 sigma”, Koło Naukowe „ROBO”, Koło Naukowe Elektroniki i Technologii Informacyjnych, Koło Naukowe Elektryków „Mega Volt”, Koło Naukowe Interakcji Człowiek – Komputer GEST, Koło Naukowe IT, Koło Naukowe Podstaw Elektroniki, Koło Naukowe Something about IT Security.

Efektami pracy studentów w kołach naukowych są m.in.: publikacje, organizacja ciekawych imprez o charakterze naukowym, np. organizacja Ogólnopolskich Zawodów Robotów ROBO-motion czy konferencji IT Academic Day, a także udział w krajowych i międzynarodowych konkursach jak np. start w finale konkursu informatycznego Imagine Cup.

Wydział od wielu lat prowadzi współpracę z zagranicznymi uczelniami i instytucjami. Na dzień dzisiejszy ta współpraca obejmuje przede wszystkim Europę:

- Hochschule für Technik und Wirtschaft Soest FH Südwestfalen, Niemcy;
- Fakulta Elektrotechniki a Informatiky (Katedra Mikroelektroniki Hybrydowej) Technická Univerzita v Kosicach, Słowacja;
- Wydział Elektrofizyki (Katedra Przyrządów Elektronicznych), Uniwersytet Państwowy Politechnika Lwowska, Ukraina;
- HBPO GmbH, Lippstadt, Niemcy;
- Delta Energy Systems (Germany) GmbH, Niemcy;
- Alenia Aeronautica, Caselle Torinese Plant, Torino, Włochy;
- HaikuTech Europe B.V., Reijmerstok, Holandia;
- The University of Nottingham, Wielka Brytania;
- Swiss Federal Institute of Technology (ETH Zürich), Szwajcaria;
- Narodowy Uniwersytet „Lvivska Politechnika” (Lwów, Ukraina);
- Sewastopolski Narodowy Uniwersytet Energii Jądrowej i Przemysłu (Sewastopol, Ukraina);
- Blekinge Institute of Technology (BTH), School of Engin. Karlskrona, Szwecja;
- Complex Systems Society w Paryżu, Francja;
- Zentralblatt MATH, FIZ-Karlsruhe GmbH – Leibniz Institute for Information Infrastructure, Abteilung Berlin, Niemcy;
- The Department of Electric Power Engineering, Technical University of Košice, Słowacja;
- Program europejski COST P18: The Physics of Lightning Flash and Its Effects; University in Munich, NowCast mobile GmbH, Niemcy;

- EMC Partner, Szwajcaria;
- IEC (International Electrotechnical Commission);
- CENELEC (European Committee for Electrotechnical Standardization);
- ICLP - International Conference on Lightning Protection;
- Uniwersytet Techniczny w Dortmundzie, Niemcy;
- Ulijanowski Państwowy Uniwersytet Techniczny, Rosja;
- Fizyko-mechaniczny Instytut Akademii Nauk Ukrainy im. G. W. Karpenka we Lwowie, Ukraina;
- INRIA Paris-Rocquencourt, Francja;
- GE Aviation, Wielka Brytania i Airbus Wielka Brytania/Francja;
- Praxis Automation Technology B.V., Leiderdorp, Holandia;
- Yasar University Turcja;
- University of Birmingham, W. Brytania;
- University of Sevilla, Hiszpania;
- University of Stavanger, Norwegia;
- Fachhochschule Bielefeld, University of Applied Science, Niemcy;
- Fernuniversität Lehrstuhl für Informationstechnik, Niemcy;
- CA Technologies, Praga, Czechy;
- Stanford University, Department of Electrical Engineering, W. Brytania;
- Lehrstuhl für Mensch-Maschine-Kommunikation, Techn. Universität München, Niemcy;
- INRIA Paris Rocquencourt(Francja);
- Departamento de Ingeniería Informática, Escuela Politécnica Superior, Universidad Autónoma de Madrid, Hiszpania;
- Universidad De Castilla La Mancha, Hiszpania;
- Faculty of Engineering and Natural Sciences, Universidade Lusófona do Porto, Portugalia;

oraz Amerykę Północną:

- University of Florida (UF), Gainesville (USA);
- International Center for Lightning Research and Testing (ICLRT), USA;
- Embry-Riddle Aeronautical University, Daytona Beach, Florida, USA.

Wydział prowadzi współpracę praktycznie ze wszystkimi uczelniami krajowymi oraz wieloma jednostkami przemysłowymi, gospodarczymi i administracyjnymi: Elektromontaż Rzeszów; Polskie Zakłady Lotnicze Sp.z o.o.; GREINPLAST Sp. z o.o.; ELMAK Sp. z o.o.; PGE Elektrociepłownia Rzeszów SA; PGE Dystrybucja S.A. Oddział Rzeszów; Alcatel-Lucent; Cisco; Oracle; Instytut Metrologii i Gospodarki Wodnej; Juniper Networks; Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych SA; PKP CARGO SA; Zelmer Market Sp.z o.o., Rzeszów; PZL Mielec & Sikorsky Company; Microsoft Polska Sp. z

o.o.; NiT, Nauka i Technika, Rzeszów; Assecco Poland SA. WSK PZL Rzeszów; Lubuskie Zakłady Aparatów Elektrycznych LUMEL SA, Zielona Góra; IDEO Sp. z o.o.; Software Mind Kraków; OPTeam SA; IBM Polska Spółka z o.o.; Beckhoff; Astor; Siemens; SoftSystem Rzeszów; Motorola.

W 2012 roku przy Wydziale powołana została Rada Gospodarcza. Rada skupia przedstawicieli środowisk gospodarczych, przedsiębiorców oraz pracodawców. Jest organem konsultacyjno-doradczym dla kierownictwa Wydziału, a do jej kompetencji należy m.in.: wyrażanie opinii dotyczącej uruchamiania nowych kierunków kształcenia i specjalności o szczególnym znaczeniu dla gospodarki, wyrażaniu opinii w sprawie działalności badawczej w kontekście potrzeb regionu, itp.

Istotnej poprawie uległa także baza lokalowa Wydziału po opuszczeniu przez administrację Uczelni budynku A i - przez Bibliotekę Główną budynku F (obie jednostki zostały przeniesione do nowo wybudowanego budynku V przy Al. Powstańców Warszawy). Po wykonaniu prac remontowych w budynkach A, B i częściowo w budynku F, Wydział Elektrotechniki i Informatyki dysponuje obecnie powierzchnią użytkową ok. 6500 m² (w tym 17 salami do prowadzenia dydaktyki teoretycznej). Sale dydaktyczne rozmieszczone są w wyżej wspomnianych budynkach (kompleks przy ul. W. Pola) i posiadają pojemności: 170 osób - 1 sala, 90 osób - 3 sale, 45 osób - 7 sal, oraz 30 osób - 6 sal. Posiadane zaplecze lokalowe można uznać na chwilę obecną jako zadowalające. Wydział sporadycznie korzysta z pomieszczeń w kampusie przy Al. Powstańców Warszawy.

Po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej w 2004 roku powstała nowa perspektywa z możliwościami rozbudowy Uczelni i znaczącego doposażenia aparaturowego, szczególnie w aparaturę naukowo-badawczą. Niemal wszystkie laboratoria wzbogaciły się o nowe urządzenia na łączną kwotę kilkudziesięciu milionów złotych. Laboratoria Wydziału wyposażone w nowoczesną aparaturę badawczą realizują prace, które na ogół są w ścisłej korelacji z tematami planowanych rozpraw doktorskich, tematyką studiów doktoranckich oraz głównych kierunków badań naukowych Wydziału, tj.: jakość i niezawodność dostawy energii elektrycznej, kompatybilność elektromagnetyczna, technika wysokich napięć i ochrona odgromowa, maszyny elektryczne i układy napędowe, technika świetlna, układy energoelektroniczne zasilające silniki wysokoobrotowe małej mocy, projektowanie i zastosowania systemów informatycznych i systemów sterowania, przetwarzanie i statystyczna analiza danych w pomiarach wielkości fizycznych, elektroniczne systemy pomiarowe, kontrolne i diagnostyczne w przemyśle i medycynie, technika radiowej identyfikacji obiektów RFID, technologie mikroelektroniczne, transport elektryczny i szумы niskoczęstotliwościowe w materiałach i elementach elektronicznych, termodynamika procesów w systemach komputerowych.

Należy podkreślić bardzo dużą rolę w rozwoju Wydziału laboratoriów: kriogenicznego, kompatybilności elektromagnetycznej (EMC), poligonu doświadczalnego ochrony odgromowej w Hucie Poręba. Trwają prace przygotowawcze do powstania w pobliżu Rzeszowa Europejskiego Laboratorium Badawczego Nowych Materiałów ELA-MAT Podkarpackie, którego głównym organizatorem jest pracownik Naszego Wydziału prof. Karpiński. Będzie to jedyne w Europie tego typu laboratorium badawcze, niezwykle ważne dla rozwoju regionu i przemysłu energetycznego.

Aktualnie w ramach Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PRz funkcjonuje 38 laboratoriów badawczych oraz 30 laboratoriów dydaktycznych.

Wydział Elektrotechniki i Informatyki posiada uprawnienia pozwalające na:

- 1) nadawania stopnia naukowe doktora habilitowanego w dyscyplinie *elektrotechnika*;
- 2) nadawania stopnia doktora nauk technicznych w dyscyplinach *elektrotechnika i informatyka*;
- 3) prowadzenia studiów III stopnia (doktoranckich) w zakresie *elektrotechniki i informatyki*;
- 4) prowadzenia studiów II stopnia na kierunkach *elektrotechnika, informatyka, elektronika i telekomunikacja* oraz *energetyka*;
- 5) prowadzenia studiów I stopnia na kierunkach *elektrotechnika, informatyka, elektronika i telekomunikacja, energetyka* oraz *automatyka i robotyka*.

Obecnie **na Wydziale pracuje** 121 nauczycieli akademickich (w tym: 9 z tytułem naukowym profesora i 17 ze stopniem naukowym doktora habilitowanego), 1 pracownik naukowy, 8 pracowników dydaktycznych, 29 pracowników naukowo-technicznych i inżynierijno-technicznych, 8 pracowników administracyjnych dziekanatu. Łącznie na Wydziale zatrudnionych jest 167 osób. Nauczyciele akademicy, pracownicy techniczni i asystent naukowy są przydzieleni do 6 katedr (Katedra Automatyki i Informatyki; Katedra Elektrodynamiki i Układów Elektromaszynowych; Katedra Energoelektroniki i Elektroenergetyki; Katedra Metrologii i Systemów Diagnostycznych; Katedra Podstaw Elektroniki; Katedra Elektrotechniki i Podstaw Informatyki), 2 zakładów (Zakład Systemów Rozproszonych; Zakład Systemów Elektronicznych i Telekomunikacyjnych) i Pracowni Akustyki.

Niemal połowa (12 osób) kadry profesorów i doktorów habilitowanych to absolwenci Wydziału. Wśród nich:

1 osoba z tytułem naukowym zatrudniona na stanowisku profesora zwyczajnego; prof. dr hab. inż. Kazimierz Buczek;

1 osoba z tytułem naukowym zatrudniona na stanowisku profesora nadzwyczajnego; prof. dr hab. inż. Lesław Gołębiowski;

10 osób ze stopniem naukowym doktora habilitowanego zatrudnionych na stanowisku profesora nadzwyczajnego; dr hab. inż. Lesław Gniewek, prof. PRz.; dr hab. inż. Franciszek Grabowski, prof. PRz.; dr hab. inż. Mariusz Korkosz, prof. PRz.; dr hab. inż. Ryszard Leniowski, prof. PRz.; dr hab. inż. Grzegorz Masłowski, prof. PRz.; dr hab. inż. Damian Mazur, prof. PRz.; dr hab. inż. Jan Mróz, prof. PRz.; dr hab. inż. Jerzy Potencki, prof. PRz.; dr hab. inż. Jan Prokop, prof. PRz.; dr hab. inż. Zbigniew Świder, prof. PRz.; dr hab. inż. Marian Wysocki, prof. PRz.

Integralną częścią niniejszego artykułu jest 8 załączników (w załączeniu) zawierających kserokopie dokumentów związanych z rozwojem Wydziału.

Literatura

- [1] Praca zbiorowa: INFORMATOR JUBILEUSZOWY; 35-LECIE WYDZIAŁU ELEKTRYCZNEGO POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ 1965-2000, Oficyna Wydawnicza Politechniki Rzeszowskiej, Rzeszów, 2000
- [2] Oczko E.K.: POLITECHNIKA RZESZOWSKA 1951-2001, Oficyna Wydawnicza Politechniki Rzeszowskiej, Rzeszów, 2001
- [3] Praca zbiorowa: 45 LAT WYDZIAŁU ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI 1965-2010, Oficyna Wydawnicza Politechniki Rzeszowskiej, Rzeszów, 2010
- [4] Praca zbiorowa: RAPORT SAMOCENY WEiI PRz, DO AKREDYTACJI INSTYTUCJONALNEJ WYDZIAŁU, 2013
- [5] Dokumenty zebrane w Dziekanacie Wydziału Elektrotechniki i Informatyki

Załącznik 1. Utworzenie Wyższej Szkoły Inżynierskiej w 1963 roku**Poz. 74****ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO**

z dnia 21 września 1963 r. (DT-I-3/4/63)

w sprawie utworzenia wydziałów w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Rzeszowie.

Na podstawie art. 141 pkt. 2 ust. 4 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkołach wyższych (Dz. U. nr 68, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W Wyższej Szkole Inżynierskiej w Rzeszowie tworzy się następujące Wydziały:

- 1) Ogólnotechniczny,
- 2) Mechaniczny.

§ 2.

W ramach Wydziałów wymienionych w § 1 tworzy się studia wieczorowe.

§ 3.

W Politechnice Krakowskiej na Wydziale Mechanicznym ulega likwidacji Wieczorowe Studium Zawodowe Terenowe z siedzibą w Rzeszowie.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1963 roku.

Minister Szkolnictwa Wyższego
w/z S. Minc

Załącznik 2. Utworzenie Wydziału Elektrycznego w Wyższej Szkole Inżynierskiej w 1965 roku

Poz. 62.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 10 lipca 1965 r. (DT-I-3/2/65)

w sprawie zmian organizacyjnych w wyższych szkołach inżynierskich.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§ 2.

W Wyższej Szkole Inżynierskiej w Rzeszowie tworzy się:

1. Wydział Elektryczny.
2. W ramach Wydziału Elektrycznego:
  - 1) Studium Wieczorowe,
  - 2) Studium Zaoczne.

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1965 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego
w/z S. Mine

Załącznik 3. Utworzenie jednostek organizacyjnych w Wyższej Szkole Inżynierskiej w 1967 roku

Poz. 10

ZARZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 10 stycznia 1967 r. (Nr T-1-11-1/67)

w sprawie utworzenia jednostek organizacyjnych w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Rzeszowie

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 5 listopada 1956 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1965 r. Nr 16, poz. 114), w związku z § 2 zarządzenia Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 10 października 1966 r. w sprawie określenia jednostek organizacyjnych, które mogą być tworzone w technicznych wyższych szkołach zawodowych (Dz. Urz. M. Sz. W. Nr 13, poz. 128) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W wyższej Szkole Inżynierskiej w Rzeszowie tworzy się

I. W ramach Wydziału Ogólnotechnicznego:

1. Zespoły przedmiotowe:

- 1) nauk społeczno-politycznych,
- 2) matematyki,
- 3) fizyki,
- 4) chemii,
- 5) geometrii wykreślnej i rysunku technicznego,
- 6) mechaniki technicznej.

2. Pracownie:

- 1) fizyki,
- 2) chemii,
- 3) wytrzymałości materiałów.

II. W ramach Wydziału Mechanicznego:

1. Zespoły przedmiotowe:

- 1) podstaw konstrukcji maszyn,
- 2) termodynamiki technicznej i energetyki cieplnej,
- 3) materiałoznawstwa,
- 4) technologii budowy maszyn,
- 5) obróbki skrawaniem i obrabiarek,
- 6) aparatury i urządzeń przemysłu chemicznego,
- 7) urządzeń i technologii przeróbki plastycznej.

2. Pracownie:

- 1) podstaw konstrukcji maszyn,
- 2) termodynamiki technicznej i energetyki cieplnej,
- 3) materiałoznawstwa,
- 4) technologii budowy maszyn,
- 5) obróbki skrawaniem i obrabiarek,
- 6) aparatury i urządzeń przemysłu chemicznego,
- 7) urządzeń i technologii przeróbki plastycznej.

III. W ramach Wydziału Elektrycznego:

1. Zespoły przedmiotowe:

- 1) elektrotechniki,
- 2) miernictwa elektrycznego,
- 3) maszyn i napędów elektrycznych,
- 4) automatyki, elektroniki i telemekhaniki,
- 5) elektrotechniki przemysłowej,
- 6) elektroenergetyki.

2. Pracownie:

- 1) elektrotechniki,
- 2) miernictwa elektrycznego,
- 3) maszyn i napędów elektrycznych,
- 4) automatyki, elektroniki i telemekhaniki,
- 5) elektrotechniki przemysłowej,
- 6) elektroenergetyki.

§ 2.

Wykonanie zarządzenia porucza się Rektorowi Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1967 r.

Minister Oświaty i Szkolnictwa Wyższego

w/z R. Mistewicz

Załącznik 4. Zmiany organizacyjne: zamiana Wydziałów na Instytuty w 1981 roku

ZARZĄDZENIE nr 29 MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 15 października 1981 r.

w sprawie zmian organizacyjnych w szkołach wyższych, podległych Ministrowi Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r., nr 32, poz. 191) zarządza się, co następuje:

§ 4

W strukturze organizacyjnej Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza, określonej zarządzeniem Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 18 lipca 1978 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie (Dz. Urz. MNSzWiT nr 13, poz. 133; z 1975 r., nr 8, poz. 44; z 1980 r., nr 10, poz. 39), wprowadza się następujące zmiany:

1. Instytut Elektrotechniki, spełniający funkcję wydziału, przekształca się w Wydział Elektryczny z następującymi jednostkami organizacyjnymi:
  - 1) Instytut Elektrotechniki,
  - 2) Instytut Automatyki i Metrologii.
2. Instytut Technologii Chemicznej, spełniający funkcję wydziału, przekształca się w Wydział Chemiczny z następującymi jednostkami organizacyjnymi:
  - 1) Zakład Chemii Fizycznej,
  - 2) Zakład Chemii Nieorganicznej,
  - 3) Zakład Chemii Ogólnej,
  - 4) Zakład Chemii Organicznej,

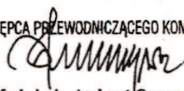
- 5) Zakład Inżynierii i Aparatury Chemicznej,
- 6) Zakład Technologii Chemicznej,
- 7) Zakład Tworzyw Sztucznych.
3. Instytut Budownictwa i Inżynierii Środowiska, spełniający funkcję wydziału, przekształca się w Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska z następującymi jednostkami organizacyjnymi:
  - 1) Zakład Budownictwa,
  - 2) Zakład Geodezji,
  - 3) Zakład Geometrii Wykreślonej,
  - 4) Zakład Geotechniki,
  - 5) Zakład Konstrukcji Budowlanych,
  - 6) Zakład Mechaniki Budowli,
  - 7) Zakład Oczyszczania i Ochrony Wód,
  - 8) Zakład Ogrzewnictwa i Wentylacji,
  - 9) Zakład Technologii i Organizacji Budownictwa,
  - 10) Zakład Wodociągów i Kanalizacji.

§ 7

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister
Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki
Jerzy Nawrocki

**Załącznik 5. Nadanie uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk w
dyscyplinie *elektrotechnika* w 1999 roku**

	Warszawa..27..września..1999r..
CENTRALNA KOMISJA DO SPRAW TYTUŁU NAUKOWEGO I STOPNI NAUKOWYCH Pałac Kultury i Nauki 00-901 Warszawa	tel. 826-82-38 tel./fax 620-33-24
Nr. BCK-VI-U-1152/98/99	
	Dziekan Wydziału Elektrycznego Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza
<p>Uprzejmie informuję, że Centralna Komisja do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych, na podstawie art.4 ustawy z dnia 12 września 1990r. o tytule naukowym i stopniach naukowych (Dz.U. nr 65,poz.386) przyznała w dniu 27 września 1999r. Wydziałowi Elektrycznemu Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika.</p> <p>Fakt przyznania Wydziałowi ww. uprawnienia zostanie uwzględniony przy ogłaszaniu w Monitorze Polskim wykazu jednostek, które mają uprawnienia do nadawania stopni naukowych.</p>	
<p><u>Do wiadomości:</u> Ministerstwo Edukacji Narodowej Rada Główna Szkolnictwa Wzszego</p>	
	ZASTĘPCA PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI Prof. dr hab. Andrzej Grzywacz

Załącznik 6. Nadanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie *elektrotechnika* w 2010 roku

**CENTRALNA KOMISJA
DO SPRAW STOPNI I TYTUŁÓW**

Pałac Kultury i Nauki
00-901 Warszawa

Nr BCK -VI-U-397/09

Warszawa, 25 stycznia 2010 r.
tel. 022 826-82-38; tel./ fax. 022 620-33-24
e-mail: kancelaria@gick.gov.pl

DECYZJA

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm. w Dz., U. z 2005 r. nr 164, poz. 1365), po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, podjęła decyzję o przyznaniu z dniem 25 stycznia 2010r. Wydziałowi Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie elektrotechnika.

UZASADNIENIE

W związku z tym, iż niniejsza decyzja uwzględnia w całości żądanie strony, na mocy art. 107 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071 ze zm.) odstąpiono od jej uzasadnienia.

POUCZENIE

Decyzja jest ostateczna. Strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Otrzymuje:

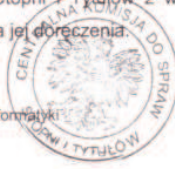
- Dziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej

Do wiadomości:

1. Departament Nadzoru i Organizacji Szkolnictwa Wyższego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego
2. Rada Główna Szkolnictwa Wyższego

Załącznik:

- dokum. 4 przewodów doktorskich

PRZEWODNICZĄCY KOMISJI

Prof. dr hab. Wiesław Kaczorek

Załącznik 7. Nadanie uprawnień do nadawania stopnia doktora nauk w dyscyplinie *informatyka* w 2012 roku

 <p>CENTRALNA KOMISJA DO SPRAW STOPNI I TYTUŁÓW</p> <p>Pałac Kultury i Nauki 00-901 Warszawa</p> <p>Nr BCK -VI-U/Dr-89/2012</p>	<p>Warszawa, 28 maja 2012 r. tel. 22 826-82-38; tel / fax. 22 656-63-28 e-mail: kancelaria@isk.gov.pl</p>
<p>DECYZJA</p>	
<p>Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów, na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm. w Dz., U. z 2005 r. nr 164, poz. 1365), po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, podjęła decyzję o przyznaniu z dniem 28 maja 2012r. Wydziałowi Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych w dyscyplinie informatyka.</p>	
<p>UZASADNIENIE</p>	
<p>W związku z tym, iż niniejsza decyzja uwzględnia w całości żądanie strony, na mocy art. 107 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Dz. U. z 2000 r. nr 98, poz. 1071 ze zm.) odstąpiono od jej uzasadnienia.</p>	
<p>POUCZENIE</p>	
<p>Decyzja jest ostateczna. Strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.</p>	
<p><u>Otrzymuje:</u></p> <p>- Dziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza</p> <p><u>Załączniki:</u></p> <p>- Dokumentacja wniosku</p> <p><u>Do wiadomości:</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Departament Nadzoru i Organizacji Szkolnictwa Wyższego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego 2. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego 3. Ośrodek Przetwarzania Informacji 	
	<p style="text-align: center;">PRZEWODNICZĄCY KOMISJI</p> <p style="text-align: center;"><i>Prof. dr hab. Tadeusz Kaczarek</i></p>

Załącznik 8. Pozytywna ocena pracy Wydziału po akredytacji instytucjonalnej w 2013 roku

Uchwała Nr 501/2013
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 5 września 2013 r.

w sprawie oceny instytucjonalnej
na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki
Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza w Rzeszowie

§ 1

Na podstawie art. 48a ust. 4 oraz art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r., poz. 572 i 742) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej po zapoznaniu się z raportem Zespołu Oceniającego oraz stanowiskiem Uczelni, a także kierując się sprawozdaniem Zespołu działającego w ramach obszaru nauk technicznych w sprawie oceny instytucjonalnej na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza - wydaje ocenę:

pozytywną

§ 2

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej stwierdza, iż Wydział Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza realizuje strategię rozwoju jednostki spójną ze strategią rozwoju Uczelni, spełnia wymagania dotyczące funkcjonowania wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, w tym jego konstrukcji i oddziaływania na doskonalenie jakości kształcenia, oraz jakości kształcenia na prowadzonych studiach doktoranckich i podyplomowych. Poziom prowadzonego kształcenia odpowiada przyjętym kryteriom jakościowym w stopniu pozwalającym na wydanie oceny pozytywnej.

§ 3

Następna ocena działalności jednostki wymienionej w § 1 powinna nastąpić w roku akademickim 2018/2019.

§ 4

1. Uczelnia niezadowolona z uchwały może złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, należy kierować do Polskiej Komisji Akredytacyjnej w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia uchwały.

§ 5

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego,
2. Rektor Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza w Rzeszowie.

§ 6

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
POLSKIEJ KOMISJI AKREDYTACYJNEJ

Marek Rocki

Składam serdeczne podziękowania wszystkim osobom, które pomogły mi w opracowaniu niniejszego artykułu, a przede wszystkim: prof. Grzegorzowi Masłowskiemu, mgr Renacie Fularskiej, mgr. Ryszardowi Schabowi, dr. Janowi Rodzińskiemu, mgr. Michałowi Knottowi

Kazimierz Buczek